

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελάνια 8.
Εν τῷ ἐξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἔδος BLOND L ἄρ. 5.

ΕΙΣΟΠΗΘΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Κατάχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΔΩΡΟΝ ΤΟ ΔΩΡΟΝ.

§

Ὅτε παρεχωρέτο εἰς τὸν λαὸν τῆς νήσου τὸ ἐν ἰσχύϊ σήμερον συνταγματικὸν δικαίωμα, ὅπερ τότε ἐνθουσιωδῶς χαιρετίζοντες ὑπεδέχθημεν, ἐν ἀγνοίᾳ ὅμως, ἐνῷ σήμερον ἐξακολουθοῦμεν νὰ τὸ καμαρόνωμεν ἐν ᾧ καὶ συναισθῆται πρὸς ποῖον ἐξαμβλωμα συνταγματικὸν ἔχομεν τὰς ἐλπίδας καὶ πεποιθήσεις μας, ὅτε λέγομεν παρεχωρέτο τὸ δικαίωμα τοῦτο διὰ τὴν ἀναμειγνύεται ὁ δὲ λαὸς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του εἰς τὴν ἀφορῶντα τὸν τόπον καὶ τὴν τύχην του, ἡ χαρὰ μας ἀφίκετο εἰς τὸ κατακόρυφον, αἱ διαδηλώσεις ὑπερεκχειρίσασαι ἐκάλυψαν καὶ ἀρκετὸν χῶρον ἐξω τῆς νήσου καὶ ἐσχηματίσθη ἀκραδάντως ἡ πεποιθήσις ὅτι ἐτέθησαν πλεόν τὰ θεμέλια τῆς εὐνομίας τῆς τάξεως καὶ τῆς εὐτυχίας τῆς νήσου. Ἰσως τότε, ἄλλοι, μᾶλλον διορατικοὶ καὶ πλέον ἐμπειροί, ἐγγέλων ἐπὶ ταῖς διαδηλώσεσι ταύταις καὶ ἐγχεύον τὴν κουφότητά μας. Ἡμεῖς ὅμως, μακρὰν τῶν νὰ κοπιᾶμεν νὰ ριψώμεν τὸ βλέμμα μακρότερον καὶ ἐξετάσωμεν καλῶς τὸ δὺσβατον καὶ ἀκανθώδες τῆς ὁδοῦ, ἣν μέλλομεν νὰ διανύσωμεν, ἡρκαυμένα λέγοντες, ὡς λαὸς φύσει εὐάγωγος ἀλλὰ καὶ ἀπειρος, «ἔττω καὶ τοῦτο».

Ἀλλ' ἀκριβῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἀναμειξῆς τοῦ λαοῦ ὅπερ παρεχωρήθη ἡμῖν, εἶνε παρεμφερές πρὸς τὸ δικαίωμα ὅπερ παρεχωρήθη τοῖς Κρησὶ διὰ τῆς συμβάσεως τῆς Χαλέπας, καθ' ἣν σπανιώτατα ἐπιτυγχάνει ἡ πλειοψηφία ἐκ χριστιανικῶν μελῶν, ἐνῷ ἐξ ἄλλου εἶνε κατὰ πολὺ χείρον ἐκεῖνου, διότι καὶ ὁσάκις παρ' ἡμῖν κατορθωθῇ πλειοψηφία ἐξ ἐγχωρίων μελῶν οὐδὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν, διότι τοιαύτη πλειοψηφία, μὴ ἔχουσα ἐπιστήμους, εἶνε ἄσημος καὶ περιφρονεῖται, διὸ καὶ πᾶν ὅ τι ψηφισθῇ καὶ ἐγκριθῇ ἢ τροποποιηθῇ διὰ τῆς ψήφου τῆς ὀλομελείας τῶν ἐγχωρίων, ἀπορρίπτεται.

Καὶ ἡ ὑστεροβουλία αὕτη ἦτο προφανής. Πρὸς τίνα σκοπὸν ὠρίσθη κατὰ τὸ σύντάγμα μας (!!!) τὰ μὲν χριστιανικὰ μέλη νὰ ὦσιν 9, τὰ δὲ ὀθωμανικὰ 3, καὶ τὰ ἐπίσημα ἀγγλικά 6; Ὅτι ἐφαίνοντο ὅτι μᾶς ἐδίδον διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς καὶ τὸ ἐσάλαζον ἐκεῖνοι ἀνὰ τὸ κόσμον καὶ τὸ ὑπεδεχόμεθα ἡμεῖς ἐν ἐξάλ-

λῳ ἐνθουσιασμῷ, μᾶς τὸ ἀφῆρουν μυστικὰ μυστικὰ διὰ τῆς ἄλλης. Τὸ δῶρον ἦτο ἄδωρον στίλβον ἐξωθεν καὶ σεσηπὸς ἔσωθεν. Ἐπενοήθη ὑπὸ θαυμασίου ἀριστοτέχνου πρὸς μῦθον τὸν σκοπὸν νὰ γνωρίσῃ μὲν ἅφ' ἑνὸς σύμπτας ὁ κόσμος ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ παραχωροῦσιν ἡμῖν δικαίωμα μεγάλα καὶ ἐξαίσιμα, νὰ εὐχαριστηθῇ δὲ ἅφ' ἑτέρου ὁ λαὸς τῆς νήσου ὅτι λαμβάνει ἐξαίσιμα καὶ μεγάλα δικαιώματα ἐν τῇ διαχειρίσει του, ἐνῷ κατ' οὐσίαν οὐδὲν παρεχωρήθη καὶ οὐδὲν δικαιούμεθα, ἡ δὲ εὐθύνη κατωρθώθη οὕτω νὰ μοιρασθῇ μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἀντιπροσώπων, διότι ἦτο ἀρκετὰ βαρεῖα διὰ τὴν πρώτην, καὶ ὁ λαὸς νὰ παραπονητῇ ὅτι αἱ ἀντιπρόσωποι του δὲν εἶνε ἱκανοὶ εἰς τίποτε καὶ δὲν κάμνουν τίποτε». Ἰδοὺ τὸ θαυμάσιον ἀριστοτέχνημα, καὶ ὁ μόνος σκοπὸς ὅστις ἐπεδιώκετο διὰ τούτου.

Ἰόρρω ἀπέχομεν τοῦ νὰ σκεπτώμεθα ὅτι ἄνευ τῆς παραχωρήσεως τοῦ δικαιώματος τούτου οἱ Ἀγγλοὶ θὰ διώκουν τὴν νήσον πλημμελέστερον ἢ νῦν. Ἡμεῖς μάλιστα φρονοῦμεν ὅτι ἐπειδὴ θὰ ἦτο γνωστὸν ἀνὰ τὸν κόσμον ὅτι θὰ εἶχον ἀμέριστον τὴν εὐθύνην, θὰ ἠναγκάζοντο νὰ φαίνωνται μᾶλλον ἐπιεικεῖς καὶ ἀφοῦ μάλιστα δὲν θὰ ἐλάμβανον ἀφορμὰς δυσσεκειᾶς καὶ ψυχρότητος ἐκ τῶν ἐναντιώσεων καὶ ἀντιρρήσεων τῶν μελῶν κατὰ τὰς διαφόρους συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἀφοῦ δὲν δύνανται νὰ προσθέσωσι νέους φόρους. Ἰσως μάλιστα τότε, ὅταν ὁ λαὸς δὲν ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως θὰ εἶχε μεγαλειτέραν βαρύτητα καὶ μείζονα ἐπίσημότητά παρὰ τῇ κεντρικῇ Κυβερνήσει μία διαμαρτύρησις τοῦ λαοῦ, μία ἀναφορά κατὰ τινος, κακῶς καὶ ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τόπου ἐνεργηθείσης ὑπὸ μόνης τῆς ἐντοπίου Κυβερνήσεως πράξεως. Παραπονούμεθα μόνον κατὰ τῆς παραχωρήσεως τοιούτου ἐξαμβλώματος, τοιαύτης πολιτικῆς φενάκης, τοιούτου ἀδωρου δώρου. Ἡ ἔπρεπε νὰ παραχωρηθῇ τι εἰλικρινῶς, ἢ νὰ μὴ παραχωρηθῇ τίποτε.

Καὶ ὅμως ἡμεῖς, φανακίζόμενοι ἐκουσίως καὶ ἐμπαιζόμενοι ὀλοφάνερα, ἐξακολουθοῦμεν νὰ καμαρόνωμεν τὸ πολίτευμά μας, νὰ λαμβάνωμεν μέρος εἰς τὰς εὐθύνas, ἐνῷ κατ' ἔτος διδασκόμεθα ἐκ τῶν πραγμάτων ποῖα κωμῳδία παίζεται εἰς βάρος ἡμῶν καὶ ὀλοκλήρου τῆς νήσου.

Ἐξακολουθοῦν οἱ ἀντιπρόσωποι νὰ ἀπερχονται μακρὰν τοῦ ἔργου καὶ τῆς οἰογενείας των, νὰ συζητῶσι νὰ φωνάζωσι καὶ νὰ κοπιῶσιν ἐπὶ ἑνὰ καὶ δύο μῆνας διὰ νὰ ἀκούσωσι κατόπιν τὸ: μᾶτῃν φωνάζετε καὶ ἀγωνιάτε! ἡ δεῖνα τροποποίησις σας δὲν εἶνε δεκτὴ πάρτε τὴν πίσω ἡ δεῖνα πρότασις σας ἀπορρίπτεται σηκώσατέ τὴν· τὸ δεῖνα ψήφισμά σας δὲν εἶνε δεκτὸν λάβετέ το, καὶ ἀπελθετε ὅθεν ἤλθετε. Καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ἐν θλίβερα ἀγανακτῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν πεποιθήσει ὅτι ἐξετέλεσαν ὅσον καθήκον τοῖς παρεχωρήθη, δηλ. νὰ φωνάζωσι καὶ νὰ συζητήσωσι μόνον, καθβαλλικεύουσι τὰ ζῶα των καὶ ἐπιστρέφουσιν ὑπὸ τὴν στέγην των.

Τοιαύτη κατάστασις, παρατεινομένη, ἐξευτελίζει τοὺς Κυπρίους. Ἀνδρικῶς ἡ Κύπρος σύμπασα πρέπει νὰ διαμαρτυρηθῇ. Πρέπει νὰ εἴπῃ καθαρά καθαρά εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μεγαλειότητος, ὅτι ἄδωρον τὸ δῶρόν της ἄς τὸ λάβῃ ὀπίσω καὶ ἔχομεν τὴν πεποιθήσιν εἰς τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματά της ὅτι οὐδὲν θὰ χάσωμεν ἐκ τούτου.

ΔΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ.

— «:» —

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπανηγυρίσθη καὶ πάλιν εἰς τὰς παραλίους πόλεις καὶ κυρίως Λάρνακα καὶ Λεμεσσὸν καὶ μάλιστα εἰς τὴν πρώτην, ἡ παρὰ τοῖς χωρικοῖς καλουμένη «ἑορτὴ τοῦ κατακλυσμοῦ» ἣτις, καθ' ὃ φαίνεται ὑπὸ τῆς λατρείας τῆς Ἀφροδίτης πηγᾶσα, συνεδέθη μετὰ τῆς θρησκευτικῆς ἀναμνήσεως τοῦ κατακλυσμοῦ, ἵνα τηρηθῇ καὶ μὴ ἐκλείψῃ τὸ πανάρχαιον τοῦτο ἔθιμον, ὡς πολλὰ ἄλλα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον λαβόντα θρησκευτικὴν χροιάν καὶ τηρηθέντα μέχρι τοῦ νῦν.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην πάμπολλοι χωρικοὶ κατέρχονται εἰς τὰς παραλίους ταύτας πόλεις καὶ ἐκεῖ μεθύνουν ὡς ἀρμόζει εἰς πανηγυρίδας, χορεύουν ὡς ἀνήκει εἰς χωρικοὺς, μαλλώνουν ὡς πρέπει εἰς Ἕλληνας καὶ πολλάκις μαχαιρόνονται ὡς εἰθίζεται εἰς ρωμηούς.

Εἶνε εὐχάριστον νὰ περιέρχεται τις τὰς ἀγορὰς τῶν πόλεων κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ νὰ παρατηρῇ καὶ νὰ ἀκούῃ προσεκτικῶς τὰ κινήματα καὶ τὰς ὁμιλίας τῶν εὐφρῶν ἀλλὰ καὶ πολλῶν ὅλως ἀξέσων χωρικῶν. Ἐδῶ πολλοὶ ἐκόνται καὶ χάσκουσι μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ παιδίων των τὸ πλήρες ἐμπορευμάτων καταστημα, ἀδιαφοροῦντες ἂν εὐρίσκωνται ἐντὸς πόλεως καὶ ἂν ὀπίσθεν των συσπειρῶνται νὰ διέλθωσιν ἄνθρωποι, ἢ ἂν ἄμαξα ἀπειλῇ νὰ τοὺς καταπλάκωσῃ. Ἀρέσκονται νὰ βλέπωσιν ἡδυπαθῶς καὶ

νά ἐκτιμῶσι τὰ διάφορα κοσμήματα καὶ πολυτιμα πράγματα. Ἐκεῖ γέκεται ἄλλη γευναρχὴ χωρικών θεωμένων μετ' τὴν κεφαλὴν ἐσφαμμένην εἰς τὰ ἄνω τριόροφον τινὰ οἰκίαν, ἥς θαυμάζουσι τὸ ὕψος ὑπολογίζοντες αὐτὸ εἰς ὀργυῖας καὶ μετρώσι τὰς θύρας καὶ παράθυρα. Παρέκει ἐν πυκνῇ συναθροίσει περίξ τοῦ πολυφιλήτου των βιολίου δύο, ἐναβρυνόμενοι ἐπὶ τῇ ἱκανότητί των χορεύουσι, συσφρόμενοι, πηδοῦντες καὶ δαιμονίους ἐλιγμούς ποιοῦντες, ἵνα ὅσον τὸ δυνατόν θαυμασθῶσι περισσότερο καὶ ἀκουσθῇ εἰς τὰ χωρία ὅτι ὁ δεῖνα χορευτὴς ἐχόρευεν εἰς τὴν Λεμητσὸν π. γ. καὶ ἐσάθη ὅλη ἡ Λεμητσὸς καὶ τὸν ἔδλεπε.

Παρέκει εἰς μίαν Λουκάνταν καθήνται περίξ μεγάλης καὶ βαρυφόρου τραπέζης ἀφ' ἧς διαφόρων εἰδῶν ὀσμαι ἀναδίδονται, φύρδην μίγδην, ἄνδρες, γυναῖκες, παῖδια· ὁ αἶνος δίδει κύκλον θαυμάσιον, αἱ ποτήλια καὶ τὰ κολόγια χορεύουν μαζούλκων καὶ αἱ φωναὶ, τὰ τραγούδια, αἱ χειρονόμια εἶνε ἐν τῇ ἡμερησίᾳ τῆς... τραπέζης διατάξει. Τὰ περιπαθέστερα ἐρωτικά ἄσματα ἐξέρχονται ἐκ βάθους καρδίας, ὠραῖοι καὶ ἀρχαῖοι σκοποὶ ἀναφαίνονται ἐξερχόμενοι ὡς ἐκ τάφου τινὸς τῆς θρησκείας καὶ ἐπὶ τέλους... ἄλλοι μὲν τᾶττονται φύλακες τῆς τραπέζης ἀκουμβούμεντες ἐπ' αὐτῆς τὴν κεφαλὴν καὶ ρογγαλίζοντες, ἄλλοι δὲ ἐνδίδοντες εἰς τὰς βαρεῖας ἐπιπλήξεις τοῦ ἐτέρου ἡμίσεως των, τῆς συζύγου, ἐξέρχονται καὶ ἀπέρχονται μέχρις οὗ ἐψηθῇ τὸ ὀπτόν τῆς νυκτός, καὶ ἐπαναρχίση ἡ διακοπὴ διασκεδάσις.

Εἰς ἄλλο μέρος βλέπει τις δωδεκάδα ζευγῶν περίξ τοῦ σερπετοπώλου, ἀναμένοντες νὰ πῶσι μετ' τὴν σειράν καὶ μετ' τὸ ἐν καὶ μόνον ποτήρι τοῦ σερπετλή, τὸ σερπέτι των. Ἀλλὰ τέλος πάντων τὸ μεγάλο ρόλο τὸ παίζει ἡ θάλασσα καὶ αἱ ἀποβάθραι. Ἐκεῖ πλέον αἰσθάνεται τις τὴν πανήγυριν. Ἐν Λεμητσῷ ἀφ' ἧς ἐπήχθη ἡ ἀποβάθρα εἵμαρται νὰ φέρῃ ἐκείνη καὶ μόνη ἐπὶ τῆς ῥαχέως τῆς ἐπὶ μίαν ἡμέραν κατ' ἔτος τὸ βαρὺ φορτίον καὶ νὰ αἰσθάνηται μόνη τὰ σκληρὰ κατῆματα χονδροειδεστάτων ὑποδημάτων, περικλειόντων ἀκαθάρτους καὶ βρωμεροὺς πόδας. Ἀμαρτίαν φαίνεται θεωροῦσι πολλοὶ χωρικοὶ τὸ νὰ πλύνωσι τοὺς πόδας των. Ὅταν ἀφαιρέσωσι τὰ ὑποδήματα, ἀνάγκη νὰ ἔχῃς πρὸ τῆς ρινὸς μανδύλιον κατάδρεκτον ἀπὸ ὕδατος τῆς κολονίας διὰ νὰ δυνήθῃς νὰ τοὺς πλησιάσῃς, πλησιέστερον δὲ τῶν ὀργυῶν ἐξουδετεροῦται καὶ ἡ δρακιωτέρα ὀσμὴ. Τὰ ὑποδήματα των εἶνε ἡ πηγὴ τοῦ κακοῦ, διότι δὲν πλύνονται ἐκ μιᾶς ἀρχῆς. Τὰ πλοῖα λοιπὸν διὰ τῶν μόνων κηρύκων τῶν πανηγυρέων, δηλ. τοῦ νταουλίου καὶ τοῦ ζορνέ κατάφορτα πηγαινοέρχονται ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ οὕτως ἐορτάζεται ὁ ἅγιος γυαλός, καὶ ἀπέρχονται οἱ χωρικοὶ εἰς τὰ ἴδια, βραχέντες διὰ τῆς θαλάσσης μέχρι γονάτων, ἐν αὐτῇ βυθισθέντες καὶ... τοὺς πόδας μὴ πλύναντες.

ΤΟ ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΜΕΤ' ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ «ΕΥΑΓΟΡΑΣ» (συνέχεια καὶ τέλος).

Τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος καὶ τὴν πολλὴν αὐτοῦ δυσχερίαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καλῶς συνείδωμεν καὶ τὰ πάμπολλα καὶ παντοδαπὰ αὐτοῦ προσκόμματα οὐδαμῶς διέλαθον ἡμᾶς. Ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν περιβεβλημένοι τὸν διδασκαλικὸν τῖβωνα καὶ ἀσμεναίστατα καὶ ἀνεκτικώτατα τὸ ἐπίπον διδασκαλικὸν ἔργον ἀσκούντες ἱκανὴν ἤδη καὶ τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων αὐτοῦ πόνων καὶ τῶν ἀπειρῶν βλαβῶν καὶ πικριῶν ἐκτενέμεθα πείραν.

Ἐπιχειροῦντες δὲ νῦν ν' ἀναλάβωμεν πλὴν τοῦ διδασκαλικοῦ ἔργου καὶ καθ' ἑαυτὸ βραχυτάτω ὄντος τὴν ὁλὴν ἐπιμέλειαν τῆς παιδείας καὶ ἀγωγῆς νέων, ἀναλογιζόμεθα

τὸ δυσδασκτικὸν φορτίον, ὅπερ μέλλομεν ν' ἀναλάβωμεν καὶ τοὺς ὑπερβάλλοντας μόχθους καὶ δυσπαλλήλους περισπασμούς, οὓς μέλλομεν νὰ ὑποστώμεν, ἐὰν σὺν τῷ Θεῷ κατορθωθῇ ὁ σκοπὸς ἡμῶν. Πᾶς τις ἀξιοθεῖς νὰ καλῇται πατὴρ καὶ τὸ δυσχερέστατον τοῦ παιδαγωγικοῦ ἔργου γινώσκων συνισθίναται εἰς εἶον ἀγῶνα ταλμῶμεν ν' ἀπεκδυθώμεν καὶ πόσῃ φοδερᾷ καὶ βαρεῖαν εὐθύνην ὑπέχουμεν προθυμώμενοι ν' ἀναλάβωμεν τὴν διεύθυνσιν Λυκείου, ἐν ᾧ μέλλουσι νὰ συντρέφονται καὶ συνδιδάσκονται νυχθήμερον παῖδες ποικίλως ἀνατετραμμένοι καὶ τὰ τε ἥθη καὶ τὴν ἡλικίαν πολλὰ ἀλλήλων διαφέροντες. Ἀπάντων τούτων ἅμα τὸ ἔργον διανοηθέντες καλῶς ἐστοχάσθημεν καὶ ἀείπομεν αὐτὰ ἐν νῷ ἔχουμεν οὐδ' ἀγνοοῦμεν πρὸς τούτους τὴν ἐξ ἀποτυχίας ἐνδεχόμενὴν μεγάλην καὶ ἀνεπανόρθωτον χρηματικὴν ζημίαν.

Ἀλλ' ἀναμετρήσαντες τὰς δυνάμεις ἡμῶν ἐπέσθημεν ὅτι εἴμεθα ἀρκούντως παρῆσκευασμένοι καὶ συγκεκριμένοι πρὸς τὸν ἐπιδικώμενον μέγαν καὶ ὑψηλὸν σκοπὸν καὶ διὰ τοῦτο οὐδαμῶς ὀκνοῦμεν οὐτ' ἀποδεικνύμεν τὸ παρᾶπαν οὔτε πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ ἔργου οὔτε πρὸς τοὺς περισπασμούς, αὐτῶν πολλοὺς καὶ μεγάλους ἀγῶνας ἐνθυμούμενοι ὅτι χαλεπὰ τὰ καλὰ τῆς ἐπαγγελματικῆς χρηματικῆς ἀπωλείας παντάπασιν ἀρρονηστούμεν.

Γινώσκοντες δ' ἥδη ὅτι εἴτε ἀγαθὴ εἴτε κακὴ τύχη ἔλαχε καὶ ἡμῖν ἐλάχιστος κλῆρος τῆς παιδείας τῶν νέων, ὑπὲρ ὧν ἐφέλωμεν πάντα μόχθον νὰ μοχθῶμεν καὶ πάντα ἀγῶνα νὰ ἀγωνιζόμεθα, μέλιστα δὲ πάντων εἰς διδασκαλίας, προεξινομεν μετὰ θάρρους εἰς πραγμάτων τοῦ σκοποῦ ἡμῶν ἐτοιμοὶ ὄντες ἀείπομεν νὰ καταβάλλωμεν μετὰ προθυμίας τὴν μικρὰν ἡμῶν πνευματικὴν συμβολήν, καλῶς εἰδότες ὅτι ἐκ τῆς ὑγιούς καὶ ὀρθῆς παιδείας τῆς φίλης νεότητος ἐξαρτᾶται ἡ εὐημερία τῆς κοινωνίας, τὸ μέλλον τῆς πατρίδος, ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία τοῦ ἔθνους.

Ἀλλ' οὐχ ἤττον τὰ ἐσθία ἡμῶν δὲν εἶνε μόνον ἱκανὰ καὶ πολλὰ πλείονα καὶ μεῖζονα ἐὰν ἦσαν εἰς τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς παρούσης ἐπιχειρήσεως. Μεγάλως μὲν ταῦτα συμβάλλονται εἰς εὐδωσίαν τοῦ ἔργου, ἀλλ' ἀνάγκη πᾶσα ὑπάρχει νὰ τύχωμεν τῆς ἀγῆτης τῶν φιλομάστων Κυπρίων προστάσεως. Ἐν τῷ ὄντι ὁ κοινωφελέστατος ἡμῶν σκοπὸς προσηκόντως κατὰ νόθεϊς γέννηται ἀποδεκτός, τὸ ἔργον ἡμῶν ἀδυστάτως εἶνε τετελεσμένον καὶ ἡ ὑπὸ πάντων μετὰ θλίψεως ἀνομολογούμενη τοιαύτη Σχολὴς ἔλλειψις τάχιστα θεραπεύεται.

Κρίνοντες δ' ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν μέχρι τοῦδε ἐνεργειῶν ἡμῶν καὶ βλέποντες τὴν μερίστην εὐμένειαν καὶ γενικὴν ἐπιδουλοσίαν, ἥς παρὰ πᾶσιν ἐνταῦθα ἐτυχεν ἡ πρότασις περὶ συστάσεως τοιαύτης Σχολῆς, πρὸς δὲ γινώσκοντες τὸν πρὸς τὰ καλὰ καὶ σεμνὰ ἔργα ἐκινεῖται τῶν Κυπρίων ζῆλον, ἐν πάσῃ ἐθνικῇ ἀνάγκῃ ἐν τοῖς πρώτοις ἀείπομεν ἐπιδεικνυμένων, χωροῦμεν μετὰ πολλοῦ θάρρους τὴν ἀγαθὴν προβαλλόμενοι ἐλπίδα εἰς τὴν σύστασιν τοῦ Λυκείου πεποθήτες ἀδαμαντίνως ὅτι ὅλ' ὅσον ἀγῆτης παρὰ πάντων ὑποστηρίξεως, ἣν θερμῶς ἐπικαλούμεθα· ὑποσχεόμεθα δὲ δημοσίᾳ λέγοντες ὅτι, ἐὰν οἱ φιλόμαστοι Κύπριοι κρίνωσιν ἡμᾶς ἀξίους τῆς ἡγεσίας ταύτης, ὅλ' ὅσον ἀγῆτης ἡμῶν νὰ διοργανώσωμεν τὴν Σχολὴν ἡμῶν κατὰ τὰς τελευταίους ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ τοιαύτης φύσεως Σχολὰς, ἵν' ἀναποκρινόμενοι πρὸς τοὺς πόθους καὶ τὰς προσδοκίας αὐτῶν καταστήσωμεν μετ' οὐ πολλὴν περιττήν τὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν χάριν ἐμπορικῆς μορφώσεως τῶν Κυπρίων νέων μετάδασιν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν παντὶ ἔργῳ πᾶσα ἀνάπτυξις γίνεται ἐν ἀντιθέσει καὶ πιδανὸν καὶ ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει ν' ἀναφανῇ πολέμιόν τι στοιχεῖον, δηλοῦμεν μετὰ παρηρησίας ὅτι οὐδαμῶς ὅλ' ὅσον ἀγῆτης οὔτε ὅλ' ὅσον ἀποραβισθῶμεν, ἀλλὰ τούναντι καρτερικώτατα καὶ γενναίωτα μετὰ πάσης θυσίας ὅλ' ὅσον ἀγῆτης κατὰ πάσης ἀτομικῆς ἀντιδράσεως. Ἐὰν ὅμως κατορθωθῇ νὰ συσταθῇ τοιαύτης φύσεως σχολαὶ δημόσια, τότε καὶ εἰς δαπάνας πολλὰς ἐὰν ἔχωμεν ὑποβληθῇ, ἀμέσως ὅλ' ὅσον ἀγῆτης, διότι τὰ φιλανθρωπικὰ κατὰ νόθεϊς τιμῶμεν καὶ σεβόμεθα καὶ ὅση ἡμῖν δύναμις ὑποστηρίξομεν.

Καίτοι δ' ἐν τῷ προγράμματι καὶ τῷ κανονισμῷ διαλαμβάνονται κατὰ λεπτόν τὰ μαθήματα καὶ πάντα τὰ εἰς τὴν διοργάνωσιν τοῦ Λυκείου ἀποβλέποντα, ἐν τούτοις οὐτ' ἀσκοποῦν οὐτ' ἀκαίρουν νομιζόμεν νὰ εἰπώμεν καὶ ἐνταῦθα τίνα, ἵνα διαφωτίσωμεν τοὺς ἀναγνώστας τῶν ἐνταῦθα ἀξιολόγων ἐφημερίδων περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Λυκείου καὶ περὶ τῆς διαφύσεως αὐτοῦ.

Τὸ Λύκειον προσφορότατον, ὡς νομιζόμεν, προσαγορευθὲν τῷ καλλίστῳ τοῦ κλεινοῦ Εὐαγόρου ὀνόματι ἀρξεται λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς 1ης προσεχούσης Σεπτεμβρίου, ὅλως δὲ ἰδίαν διαίρεσιν ἔχον περιλαμβάνει τὰ ἐξῆς δύο τμήματα. 1). Προκαταρκτικὴν Σχολὴν εἰς ἧς διηρημένην τάξεις καὶ Γυμνασιακὸν τμήμα ἐκ πάντε τάξεων συγκεκλιμένον. Ἐν τῷ γυμνασιακῷ τμήματι ὅλ' ὅσον ἀγῆτης ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα μετὰ τῶν παρομαρτούντων αὐτῇ γενικῶν μαθημάτων προσεχόντως κατὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι κεκατονομασμένα ὥστε τὸ Λύκειον ὅλ' ὅσον ἀγῆτης διττὸν σκοπὸν, φιλολογικὸν καὶ

ἐμπορικόν, διότι ὅλ' ὅσον ἀγῆτης νὰ παρασκευάζηται ἱκανὸς νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν ἀνωτάτην γυμνασιακὴν τάξιν.

Ἐν Λεμητσῷ τῇ 25 Μαΐου 1890.

Δημήτριος Κόντος

πρώην καθηγητὴς τῆς ἐν Σμύρνῃ-Εὐαγ.

Σχολῆς καὶ τοῦ Ὀμηρίου Παρθενάγωγείου.

Σημ. Τὸ πρόγραμμα καὶ ὁ κανονισμὸς τοῦ Λυκείου δημοσιευθῆναι ἐν φυλλάδι τῇ προσεχῇ ἐβδομαδί καὶ εὐθὺς ἀρξονται αἱ ἐγγραφαὶ ἀνεῖς χρηματικῆς προκαταβολῆς μέχρι 1 Σεπτεμβρίου, ἐπὶ τῇ ὅλ' ὅσον ἀγῆτης ἐν ἀκριβεῖ ὁ κανονισμός.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Δημοτελεστάτη καὶ ἐν πυκνῇ λαοῦ συναθροίσει ἐφάλη τὴν παρελθούσαν Δευτέ-

ραν Δοξολογίαν ἐν τῷ ναῷ Ἀγίας Νάπας, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλλ. θρόνου Κωνσταντίνου. Τὸ συναθροισθὲν πλῆθος λαοῦ ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ ἤρπατε καὶ διέδωκε βροντωδῶς τὰ «Ζήτω» ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Δημάρχου κ. Δ. Χατζηπαύλου, δόντος τὸ σύνθημα. Τὴν ἄνωθεν τῆς ἐξωτερικῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ ἐστημένῃ μετὰ στεφάνων καὶ σημαιῶν εἰκόνα τοῦ Διαδόχου, οἱ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην κατελθόντες εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ «κατακλυσμοῦ» χωρικοὶ δὲν ἔπαυον θεώμενοι μετ' ἐσωτερικῆς τινος χαρᾶς διαδηλουμένης ἐν τῷ προσώπῳ των. Τὴν νύκτα πολλὰ ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια καταστήματα ἐφωταγωγήθησαν καὶ πυροτεχνήματα ἐκάησαν. Ὁ Δήμαρχος κ. Δ. Χατζηπαύλου ἀπήντησε τῷ Διαδόχῳ τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα.

Κωνσταντῖνον Διάδοχον Ἀθήνας.

Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς Λεμητσοῦ τελέσας δοξολογίαν εὐχεται Ὑμῖν μακροβιότητα καὶ πλήρῳσιν πανελληνίων πόθων.

Χατζηπαύλου Δημήτριος.

Τὴν 23 Μαΐου ἔλαβεν ὁ κ. Χατζηπαύλου τὴν ἐξῆς ἀντηρίαν:

(Ἐκ Τατοῦ)

Δημήτριον Λεμητσοῦ Κύπριον.

Εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καταπλέει ἐνταῦθα ὁ ἀγγλικὸς στόλος τῆς Μεσογείου συγκεκριμένος ὡς λέγεται ἐκ 12 πλοίων.

Κατὰ παραδρομὴν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ παρελείφθη τὸ ὄνομα τοῦ κ. Φωτίου Κολακίδου, μέλους τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀναγνωστηρίου «Ἡ Ἰσότης» καὶ ταμίου αὐτοῦ.

Παῖδά τινὰ ἐκ τοῦ χωρίου Μοναγρίου, εἶχε σύρει κατὰ γῆς ἀφινισθὲν ζῶον, εἰς τοῦ ὁποῦ τοῦ σχοινοῦ εἶχε περιπλεχθῇ, εἰς ἀρκετὸν διάστημα καὶ εἰς τρόπον ὥστε ἀφρηθῇ σχεδὸν ὁλόκληρον τὸ δέσμα τῆς κεφαλῆς. Οἱ χωρικοὶ ἔχουσιν ἐν ἀνόητον ὅλως καὶ λίαν βλαβερὸν σύστημα, πᾶσαν πληγὴν νὰ τὴν ἐπιπάσσωσιν ἀμέσως διὰ μεγάλης ποσότητος κόπρου τῶν ἀλόγων, ἥτις ἐμποδίζουσα καὶ περικλείουσα τὸ αἷμα δίδει ἀφορμὴν εἰς ἀνάπτυξιν

φλεγμονής και εις εμπύκνιν του αίματος καταλήγουσαν εις βέβαιον θάνατον. Επιστοίβασαν λοιπόν και επί της κεφαλής του ρηθέντος παιδός μίαν μεγάλην ποσότητα κόπρου και ανέμενον την θεραπείαν δια μόνου του μέτου τούτου. Μετά τινος όμως ημέρας έγινε ανάλγη να σταλή ο παῖς εις τὸ ἐνταῦθα νοσοκομείον, ὅτε ὁ ἰατρός ἀφαιρέσας τὴν κόπρον ἥτις κατήντησεν ὡς πῖσσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ παιδὸς εὗρε πληθὺν σκωλήκων, ἡ εμπύκνις τοῦ αἵματος ἤρξατο καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἀπέβιωσεν ὁ παῖς. Συνιστῶμεν εἰς τοὺς χωρικοὺς νὰ παύσωσι τὸ ἐπικίνδυνον τοῦτο σύστημα, εἰς πᾶσαν δὲ πληγὴν νὰ καταφεύγωσι ἀμέσως εἰς ἐπιπλύσεις δι' ἀπλοῦ νεροῦ κρύου. Ὁ τρόπος οὗτος εἶνε ὁ μόνος ὅστις ἐμποδίζει τὴν φλεγμονὴν καὶ τὴν εμπύκνιν τοῦ αἵματος καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ὁ μόνος, ὅστις εἰς μικρὰ τραύματα ἐπιφέρει τὴν τελευτὴν καὶ σύντομον θεραπείαν. Εἰς δὲ μεγάλας καὶ βαθεῖας πληγὰς ἐπίσης τὸ κρύον νερόν ἐμποδίζει τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κακοῦ καὶ δύναται οὕτως ὁ ἰατρός προσκαλούμενος νὰ ἐπιτύχῃ τὴν σωτηρίαν τοῦ πάσχοντος. Ἐπίσης συνιστῶμεν εἰς τοὺς χωρικοὺς νὰ προσκαλῶσιν ἐγκαίρως τὸν ἰατρὸν διὰ πᾶσαν ἀσθένειαν ἢ μεγάλην πληγὴν καὶ νὰ μὴ περιμένωσιν, ὡς εἶνε τὸ σύστημα των, μέχρις οὗ τὸ κακὸν προχωρήσῃ καὶ δὲν εἶνε πλέον δυνατόν νὰ κατορθώσῃ τι ἢ ἐπιστήμη.

* *

Εἰς πολλῶν χωρίων γράφουσιν ἡμῖν ἐπιβεβαιούντες ὅσα περὶ κτηματολογίου ἐν προπαρελθόντι φύλλῳ ἐγράψαμεν. Τὰ γενοῖσα μὲν, ἀλλὰ πλείστα κωλύματα παρεμβάλλοντα, ὅσα συμβαίνουν κατὰ τὴν εἰς τὴν τουρκικὴν ἐγγράφην ἑλληνικῶν ὀνομάτων εἰς πλείστα. Εἰς Μόρφου γράφουσιν ἡμῖν ὅτι εἰς τὸ πλησιόχωρον χωρίον δὲν ἦδύνατο ὁ Μεεμούρης νὰ γράψῃ τὸ ὄνομα Ὀνησίφορος καὶ ἀπέπεμψε τὸν χωρικὸν εἰπόντων αὐτῷ νὰ ἀλλάξῃ τὸ ὄνομα ἂν θελῇ νὰ ἀνεμίσῃ, διότι οὐδέποτε ἐγράψαι τοιοῦτον ὄνομα. Τοῦ παπᾶ Ἀργυροῦ ἐκ τοῦ Συριανοχωρίου τὸ ὄνομα ἐγράφη εἰς τὸ κτηματολόγιον Λευκωσίας, παπᾶ—ροῖκος.

* *

Μετ' εὐχαριστήσεως βλέπομεν τὴν ἀπὸ τινος ἐπικρατήσασαν εὐγενῆ τάσιν τῶν Λευκωσιανῶν πρὸς ἰδρύσιν σωματείων τὴν κοινὴν ὠφέλειαν ἐπιδιωκόντων. Ἐσχάτως τῇ ἐνεργείᾳ τῶν κ. κ. Χ. Γρηγοριάδου καὶ Γ. Παπαδοπούλου συνεστάθη Σωματεῖον ὑπηρετῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλπίς», εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ταμεῖον δέον ἕκαστος νὰ καταβάλλῃ ἀναλόγως τοῦ μισθοῦ τοῦ μηνιαίαν συνδρομὴν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 2 σελλιλιῶν. Σκοπὸς τοῦ σωματείου εἶνε ἡ περίθαλψις, βοήθεια καὶ ἀνακούφισις τῶν μελῶν του, ὅσα ἐν τῷ μέλλοντι εὐρεθῶσιν ἐνεκα ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν ἢ ἐλπίσως τοιαύτης, εἰς στενόχωρον θέσιν.

Ἐρὸς καὶ ἄριστος ὁ σκοπὸς τοῦ σωματείου τούτου, εὐχόμεθα δὲ νὰ καταβληθῇ καὶ πρὸς διατήρησιν του ἴση προσπάθεια τῆς καταβληθείσης πρὸς σύστασιν του, διότι δυστυχῶς, ἀπὸ τινος πολλὰ καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι σωματεῖα καὶ συνεχνίαι συνεστάθησαν, διὰ νὰ ἐκλείψωσι μετὰ τινος μῆνας πρὸ τῶν ἀναποφύκτως ἀνεγερμένων μικροφιλοτιμιῶν καὶ φιλονεικιῶν.

Παρὰ τοῦ κ. Μ. Κατσουράκη ἐλάβομεν ἐπιστολήν, δι' ἧς ἀνακοινεῖ ἡμῖν τὰς σκέψεις του περὶ τοῦ ἀνεγερθητομένου ναοῦ. Ὁ Κύριος οὗτος φαίνεται ἔχων πεποιθῆσιν εἰς τὴν ἱκανότητά του, ὑπόσχεται δὲ νὰ κάμῃ καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ—σχέδιον ὑφ' ὅλας τὰς ἐσφύσεις κατάλληλον. Ὁ Κ. Μ. Κατσουράκης εἶνε πτυχιούχος τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν ὡς λάβῃ λοιπὸν μίαν ἐξήγησιν μετ' αὐτοῦ ἢ Ἐπιτροπῇ, κατεργομένου αὐρίου εἰς Λεμευσόν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν στενῷ συγγενικῷ καὶ φιλικῷ κύκλῳ εὐδαίμωνι καὶ λαμπροῖσι οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου καὶ πολυκαταπύτου νέου τῆς πόλεως μας κ. Γ. Θ. Ρωσσίδου μετὰ τῆς εὐ ἡμένης καὶ ἐπ' εὐγενείᾳ καὶ ἀρίστη διαμορφώσεως διαπρεπούσης σεμνῆς δεσποσύνης Θεοδώρας Ζ. Πιερίδου ἐκ Λάρνακος.

Ἐπίσης φαῖδροι ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ καλοῦ νέου κ. Δ. Ἀγγελουδῆ μετὰ τῆς εὐ ἡμένης Ἐρατοῦς Χ. Καρύδου.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐτελέσθησαν ἐν πυκνῷ κύκλῳ οἱ γάμοι τοῦ κ. Πέτρου Λουκίδου μετὰ τῆς εὐ ἡμένης δεσποσύνης Ὀλυμπιάδος Χριστοδούλου ἐν τῇ Ἐνορίᾳ Καθολικῆς.

Ἐπίσης ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Π. Ταλμαδούρου μετὰ τῆς δεσποσύνης Ἑλπινίκης Μ. Μανδριώτου. Εὐχόμεθα πᾶσι ταῦτοις συγγενικὸν βίον ἀνέφερον καὶ εὐδαίμονα.

ΛΑΡΝΑΞ

Κατακλυσμός.

Ὁ τραχὺς καὶ πολεμικὸς ἦχος τῶν τυμπάνων καὶ τασουλῶν ἀφύπνιζε τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς τοὺς διὰ τὴν πανήγυριν τοῦ κατακλυσμοῦ κατελθόντας καὶ προσελάλει τούτους ὅπως μετὰσχῶσι τῆς εὐθυμίας καὶ χαρᾶς. Πράγματι οἱ πανηγυρισταὶ μετὰ πολλῆς τῆς ζήσεως ἐπροθυμοποιούντο νὰ ριφθῶσιν εἰς τὴν ἔκτακτον ταύτην διασκεδάσιν, πλην κακὸς τις δαίμων γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα «ἀναπαράδι» ἀνεχαίτιζε τούτους καὶ ἐκράτει μετεώρους ὅπως βλέπωσι μόνον τὰ ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν ἐκτινασσόμενα ἀφρόεντα κύματα. Ἡ πανήγυρις εὐτυχῶς διελύθη ἀνευ τινὸς ἀπεικταίου, μόνον μικρὰ τινα παράπονα ἠκούοντο ἀνὰ τὰ καφενεῖα, καταδικάζοντα τὸν νόμον ὅστις διαρρήδην ἀπηγόρευεν νὰ ὦσιν ἀνοικτὰ τὰ καφενεῖα πέραν τῆς 11ης. Μακρὰν τοῦ νὰ κατακρίνω ἢ ἐπικρίνω τὸν ἐν λόγῳ Νόμον λέγω ὅτι ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ Σεβασθῇ τὰ Κύπρια ἔθνη καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ τῷ τε ἡλιοκαεὶ ἀγρότῃ καὶ ταλαιπωρουμένῳ πολίτῃ νὰ λησμονήσῃ διασκεδάων ἐν ἀορίστῳ ὥρᾳ κατὰ τὸ διήμερον μόνον τῆς Ἑορτῆς τὰ δεινοπαθήματα διπλῆς Κυβερνήσεως τῆς τε Ἀγγλικῆς δηλ. καὶ Τουρκικῆς.

Ἀπόδημος.

—ο—

Κτήμα (Πάφου).

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλλ. Ὁρόνου Κωνσταντίνου κατανυκτικὴ ἐψάλλη δοξολογία κατὰ τὴν 9ην τῆς πρωίας ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου χοροστατούντος τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου Πάφου, καθ' ἣν ἱκανὸν συνέρρευσε πλῆθος καὶ ἰδίως ἐκ τοῦ ὠραίου φύλου, καὶ οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριά του παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Ἐν τέλει τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἀναπεμφθείσης ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου εὐχῆς ζωηρὰ ἀντίχτηται «Ζήτω» ὑπὲρ τοῦ μνημονευθέντος, τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, καὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ζωηροτάτη ἐπεκράτησε φαιδρότης ἀνὰ τὴν πόλιν καὶ ἰδίᾳ τὴν νύκτα καθ' ἣν καὶ τινα ἐκάχτην διάφορα πυροτεχνήματα.

* *

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—ο—

Ὡς μόνος ἀναγκάσιος ὁρος πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης ἐτέθη πλέον ἐπισημῶς ἐπὶ τῶν δυνάμεων ὁ μέχρις ὀδόντων ἐξοπλισμός. Τούτου ἕνεκα δραστηρίως καὶ πυρετωδῶς ἐργάζονται μικραὶ καὶ μεγάλαι δυνάμεις πρὸς θεῶν τὸ δυνατόν τελειώτερον καταρτισμὸν καὶ στρατιωτικὸν καὶ πολεμικὸν ὁργάνων. Αἱ εἰς ἑκατομμύρια πιστώσεις πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον εἶνε ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει παντὸς κράτους.

Κων)λις, 24.

Τὸ στρατοδικεῖον κατεδίκασε τοὺς πέντε ἀξιωματικοὺς εἰς ἐξήμερον φυλάκισιν ἀντὶ ἐξορίας. Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος διέταξε τὴν διὰ βίου ἐξορίαν αὐτῶν εἰς Τρίπολιν μετὰ τὸ τέλος τῆς ποινῆς των. Ὁ δὲ κ. Νελίδωφ ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι ἱκανοποιημένος.

Ὁττάβα, 24.

Μέγας ἐρεθισμὸς ἐπικρατεῖ ἐν τῇ Νέᾳ γῇ ἕνεκα τῶν Γαλλικῶν ἀδικημάτων κατὰ τῶν Καναδῶν ἀλιέων. Πολεμικὸν Γαλλικὸν ἀτιμόπλοιον διέταξε τοὺς ἀλιεῖς τοῦ κόλπου τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ν' ἀποσύρῃσι τὰ δίκτυά των. Ὁ λαὸς ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴ τελέσῃ τοὺς φόρους ἕως οὗ λάβῃ ὑπεράσπισιν καὶ ἱκανοποίησιν. Ἦλθεν ἐπὶ τόπου καὶ ἐν Ἀγγλικὸν καταδρομικόν.

Κων)πολις, 24.

Τέσσαρες νέοι Τοῦρκοι οἵτινες προσέβαλον τὴν θυγατέρα τοῦ διερχομένου τῆς Ρωσικῆς πρεσβείας συνεληφθήσαν ὑπὸ ρώσων ναυτῶν.

Ὁ κ. Νελίδωφ ἀρνεῖται ν' ἀποδώσῃ αὐτοὺς εἰς τὰς ἐγγχωρίους ἀρχὰς διότι οὐδεμίαν ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν τουρκικὴν δικαιοσύνην.

Σοφία, 24.

Αἱ συζητήσεις τῆς δίκης τοῦ Λοχαγοῦ Πατίτσα δὲν ἀπεδεικνύουσιν ἕως νῦν ὅτι ἀνώτερος Ρώσος λειτουργὸς ἀνέμιχθη εἰς συνωμοσίαν.

Δουβ.λιτον, 25.

Συλλαλητήριον, προηγηθείσης προκηρῆξεως, ἐγένετο ἐν Τιππεραί παρὰ τὴν ἀπαγορευομένην τῆς ἀστυνομίας. Οἱ κ. κ. Αἰλλόν, Ὀβρίν καὶ ἄλλοι ἦλθον εἰς τὴν πόλιν ἐφ' ἀρμάτων ἢ ἀστυνομία προσέβαλε πολλὰς. Πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν.

Βερο.λιτον, 25.

Ἐν ᾧ ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ ἦτο εἰς περίτονον ἐφ' ἀμάξῃ ἐν Πότσδαμ, αὐτῇ ἀντεράτῃ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἐπεσεν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος. Ἀλλ' ἡ Α. Μ. δὲν ἐτραυματίσθη.

Βερο.λιτον 26.

Ὁ ποὺς τῆς Α. Μ. ἐξετασθή. Ἡ Α. Μ. δὲν δύναται νὰ βαδίσῃ.

Σοφία, 28.

Ἡ εἰσαγγελία ἀπαιτεῖ τὴν καταδίκην τοῦ ταγματάρχου Πατίτσα καὶ τριῶν κατηγορουμένων εἰς ἰσόβια δεσμὰ καὶ δεκαπενταετὴ ἐιρκτὴν τῶν ἄλλων.

Παρίσιος, 29.

Μαρθάνουσιν, ὅτι ἡ Γαλλία προσπαθεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἰταλίας ἐπὶ σχεδίου, ἀφορώντος εἰς τὴν οὐδετερότητα τῆς Σουεδικῆς διώρυγος.

Λονδ.λιτον, 27.—Τὰ «Ἡμερησία Χρονικά» ρηγγύουσι κραυγὴν πρὸς συναγερμὸν κατὰ

των επιτελεσθεισών της Γερμανίας προόδων ἐν Ἀφρική. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα ταύτην ἡ Αἴγυπτος ἀπωλέσθη διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἐὰν ἐπιτρέψῃ τῇ Γερμανίᾳ νὰ ἐγκατασταθῇ ἐπὶ τοῦ Ἀνω Νείλου.

Πετρούπολις, 28.—Ἡ Σεβαστούπολις θὰ μεταβληθῇ εἰς λιμένα καθαρώς στρατιωτικὸν ἀπὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου. Ὁ ἐμπορικὸς λιμὴν θὰ μετατεθῇ εἰς Θεοδοσιούπολιν.

—Εὐχάριστον εἶδον ἀνεκοίνωσεν ἐξ Ἀμερικῆς ὁ τηλεγράφος. Τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀτελῶν εἰδῶν, ἐν ᾧ περιλαμβάνεται ἡ σταφίς, ἐπιψηφίσθη ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς βουλῆς ἤδη δὲ ὑπολείπεται ὅπως ἐπιψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον καὶ ὑπὸ τῆς γερουσίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ βεβαίως οὐδεμία θὰ ὑπάρξῃ κατ' αὐτοῦ ἀντίρρησης. Ὡστε δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀπὸ τοῦδε τὸ νομοσχέδιον περὶ αὐτῶν κατὰ τὰς εὐχὰς ὅλων. Εἰκάζομεν δ' ὅτι καὶ ἡ κατάργησις τοῦ δασμοῦ τῶν ἐλληνικῶν σπόγγων θὰ ἐπιτευχθῇ, ἀφοῦ εἶχε περιληφθῇ εἰς τὸ γενικὸν νομοσχέδιον.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΑΤΕΛΗΣ ΑΝΕΥ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ.

Εἰς τὸ πείσμα, οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἀποδείξεως, ἣν ἡ ἱστορία τῆς ἀρχαιότητος παρέχει εἰς ἡμᾶς, ὑπάρχουσι δυστυχῶς παρ' ἡμῖν ἐτι καὶ νῦν πολλοί, πλείστοι οἵτινες πιστεύουσιν, ὅτι διὰ τῆς ἀπλῆς παιδείας καὶ ἰδίως τῆς Ἑλληνικῆς, οὐ μόνον τὸ ἡμέτερον ἔθνος ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς δύνανται νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν ἐπὶ γῆς προορισμὸν των—τὴν ὑψίστην χρησιμότητα καὶ εὐημερίαν των.

Ὅθεν οὐ μόνον συνηγοροῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνεισφέρουσιν καὶ ἐργάζονται καὶ ἀγωνίζονται παντοιοτρόπως πρὸς διάδοσιν αὐτῆς μεταξὺ τοῦ λαοῦ πιστεύουσι μάλιστα ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου τὸ μικρὸν ἀριθμητικῶς καὶ ἀνίσχυρον κατὰ τὰ ὕλικά μέσα καὶ τὴν ἰσχύϊν Ἑλληνικὸν ἔθνος θέλει δυνηθῇ νὰ κατισχύσῃ τῶν ἄλλων ἐθνικότητων ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ δὴ νὰ ἐπιβάλῃ καὶ νὰ κατακυριεύσῃ διὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς.

Τούτου ἕνεκα ἡ σπουδὴ καὶ διδασκαλία τῆς Γραφῆς ἡ παραμελεῖται ἐντελῶς ἡ ταπεινοτάτη κατέχει θέσιν ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαίδευσί τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν γένει.

Τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης παραμελήσεως ἡ κάλλιον εἰπεῖν περιφρονήσεως τῶν Γραφῶν ἔχομεν πρὸ τῶν δευτέρων καὶ τοὺς νομίμους καρποὺς αὐτῆς ἀπολαμβάνομεν μέγρι κορεσμόν! Οἱ νέοι καὶ νέαι μας, οἱ ἐξερχόμενοι τῶν ἐκπαιδευτηρίων, εἴτε ἡ φανεροὶ ἀπιστοὶ ἢ ὀρθολογισταί, ἐὰν δὲ τινες διαφύγωσι τὸ ναυάγιον τῆς τοιαύτης ἐκπαίδευσως, καθίστανται σκεπτικοὶ ἀμφιβάλλοντες περὶ πάντων τῶν ἀφωρῶντων εἰς τὴν ὀρθότητα.

Τὰς ἐπομένους ὁλίγας παρατηρήσεις προσφέρομε εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν καὶ τὸ κοινὸν ἐν γένει, ὅπως καταδείξωμεν αὐτοῖς τὴν ἀπᾶν, εἰς ἣν διατελούμεν ὡς πρὸς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα, σχετιζόμενον μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ, καὶ προσκαλούμεν ἐπ' αὐτῶν τὴν εὐκρινῆ καὶ σύντονον προσοχὴν των.

Ἡ Γραφὴ εἶνε ἀπαραιτήτως ἀναγκαία.

1. Ὡς βιβλίον φιλολογικόν.

Θεώρησον αὐτὴν ὡς ἱστορίαν μᾶς ἐπαναφέρει μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ χρόνου, εἰς τὴν πρώτην ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, εἰς τὴν πρώτην νηπιότητα τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπὶ δύο χιλιάδας ἐτῶν μᾶς φέρει ἐπὶ τοῦ ρεύματος τοῦ χρόνου διὰ βραχέος δὲ ἀλλὰ περιεκτικοῦ τρόπου ἀποκαλύπτει εἰς ἡμᾶς τὰ κύρια συμβάντα τῆς πρωϊαιότητος ἱστορίας τοῦ γένους μας. Ἐξαρτῶνται τὸ βιβλίον τῆς Γενέσεως καὶ οὐδεμίαν θέλομεν εἶναι γνῶσιν τῆς ἀπομυκηδυσμένης, τῆς παναρχαίας ἐκείνης ἐποχῆς. Ἡ παράδοσις δὲν δύναται νὰ μᾶς τὴν προμηθεύσῃ. Τὰ μνημεῖα τῆς τέχνης δὲν δύναται νὰ μᾶς τὴν ἀποκαλύψωσι. Τὰ λείψανα τῆς ἀρχαιότητος δὲν δύναται νὰ μᾶς τὴν διηγηθῶσι.

Τί εἶναι αἱ ἀρχαιότητες τῆς Αἰγύπτου καὶ Νινευθ; Τί εἰ μύθοι τῆς Ἰνδίας καὶ τῆς Κίνας; Δυνάμεθα νὰ ἐπιστηρίχωμεν ἐπ' αὐτὰ διὰ πληροφορίας μόνον καθ' ὅσον ἀνταποκρίνονται καὶ συμφωνοῦσι μὲ τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν. Τί εἶναι τὰ συγγράμματα τοῦ Ἡρόδοτου, τοῦ Φίλωνος, τοῦ Ἰωσήπου; Δύνανται νὰ ᾖνε πιστευτὰ μόνον ὡς δευτερεύοντα φῶτα, δευτερεύουσαι ἱστορικαὶ πηγαι, καθ' ὅσον ἀντανάκλῳσι τὸ λαμπρότερον φῶς τῆς Ἀποκαλύψεως.

Αὕτη δὲ ἡ ἱστορία, οὗτος ὁ πρῶτος κρῖκος τῆς μακρᾶς αἰδέσεως, εἶνε τὸ θεμέλιον πάντων τῶν ἐπομένων ἱστοριῶν.

Ἐνταῦθα ἔχομεν τὴν ρίζαν, ἐξ ἧς τὸ δένδρον, ὅπερ ἤδη μὲν μέγα, ἀλλ' εἰσέτι διακλαδούμενον ἀνέρχεται.

Ἐνταῦθα ἀναγινώσκουμεν περὶ τῆς ἐγέρσεως, προόδου, πτώσεως καὶ ἐρημώσεως τῆς Αἰγύπτου, τῆς Χαλδαϊκῆς, Περσικῆς, Βαβυλωνικῆς, ὁλοκλήρου τῆς ἱστορίας τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους, τοῦ φύλακος τούτου τῆς λατρείας τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Δυνάμεθα ἀρὰ γε νὰ ὑπερεκτιμήσωμεν τὴν σπουδαιότητα τῆς παναρχαίας ταύτης ἱστορίας; Δὲν θὰ ᾖνε ἐλλιπεστάτη καὶ αὐτὴ ἡ ἄλλως τελεσιτάτη ἐκπαίδευσις ἀνευ τῆς γνώσεως ταύτης;

2. Ὡς βιβλίον ἐπιστημονικόν. Ὡς βιβλίον ποιήσεως καὶ καλλιτεχνίας.

Ὁ Ησαΐας, ὁ Δαβὶδ καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς τῆς Π. Διαθήκης θεωροῦνται καὶ πραγματικῶς εἶνε ἀνώτεροι τῶν ὑψίστων ποιητῶν τῆς ἀρχαιότητος· αἱ ἰδέαι των εἶναι τόσο ὑψηλαί, ὥστε ὁ Ὀμηρὸς, ὁ Πίνδαρος καὶ οἱ λοιποὶ φωστῆρες ἐν τῇ στερεώματι τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ποιήσεως δὲν εἶνε εἰμῇ ἀστεροειδεῖς.

Ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος καὶ τὸ διὰ τὴν Αἰγύπτου σύζυγον αὐτοῦ οἰκοδομηθὲν ἀνάκτορον ἐν Βαβυλῶν, ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν γνώμην τῶν ἀρχαιολόγων περὶ τῶν ἐτι καὶ νῦν σωζομένων θαυμαστῶν ἐρειπίων τοῦ τελευταίου τούτου τόπου, εἶνε τραντάχεται ἀποδείξει, ὅτι ἡ τέχνη παρὰ τοῖς Ἑβραίοις εἶχε φθάσει εἰς τὸν κορυφαῖόν της, πολλὴ πρὸ τῆς συστάσεως τῶν Ρωμαίων καὶ Ἑλλήνων ὡς ἔθνη.

Ὁ Ὀμηρὸς, ὁ Σωκράτης, ὁ Πλάτων, ὁ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ λοιποὶ τῆς ἀρχαιότητος φιλόσοφοι καὶ ἠθικολόγοι ἔζησαν πολλὰς ἑκατοντάδας ἐτῶν ἀφ' ὅτου ἐγράφη ἡ Γραφή καὶ ἐκυκλοφόρησαν τὰ θεῖα αὐτῆς παραγγέλματα, καὶ κατὰ πιθανὸν λόγον εἶχον φθάσει μέχρι τῆς ἀκμῆς καὶ γνώσεως αὐτῶν.

3. Ὡς βιβλίον νομικόν.

Ἡ νομοθεσία πάσης χώρας καὶ κατὰ πάντα αἰῶνα ἐθεμελιώθη ἐπ' αὐτῆς. Ὁ περίφημος ἱστορικὸς Γρότιος λέγει, ὅτι «οἱ ἀρχαιότατοι Ἀττικοὶ νόμοι, ἐξ ὧν παρήχθησαν μετὰ ταῦτα οἱ τῶν Ρωμαίων δεικνύοντες τὴν ἀρχὴν των εἰς τοὺς Μωσαϊκοὺς νόμους».

Ἡ ὁμοιότης μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ἑβραϊκῶν νόμων κατεδείχθη ὑπὸ πολλῶν σοφῶν καὶ ἀμερολήπτων συγγραφέων.

Ἐκ τῆς παναρχαίας ἐποχῆς ἀνιχνεύομεν τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Μωσαϊκοῦ κώδικος ἐπὶ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν μέχρι αὐτοῦ τοῦ κοινῶς Ἀττικοῦ νόμου τῆς Ἀγγλίας, ὅστις εἶνε ἡ βάσις τῆς νομοθεσίας τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Εἰς τινὰς περιστάσεις, ὡς λ. χ. ἐν τῷ καιρῷ τοῦ βασιλέως Ἀλφρέδου ὁλόκληρα διατάγματα ἐλήφθησαν ἐξ αὐτοῦ (τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου).

Μέχρις ἐσχάτων ὁ πολιτικὸς νόμος τοῦ Μωυσέως ἦτο ἐν πληρῇ χρήσει ἐν Σουηδία, καὶ μολονότι δὲν ἀναφέρεται πλέον ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἐνυπάρχουσιν ὅμως ἐν τῇ Σουηδικῇ πολιτικῇ οἰκονομίᾳ πολλὰ ἔχνη τῆς ἀρχαίας τῆς ἐξουσίας.

Τὰ συντάγματα τῆς Σουηδικῆς καὶ τῶν κατ' ἑκάστη Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἶνε θεμελιωμένα ἐπὶ τῆς Γραφῆς, διότι ἡ πρὸς αὐτὴν ἀγάπη καὶ ὁ ἐκ τούτου ἐγερθεὶς κατ' αὐτῶν διωγμὸς ὥθησε τοὺς Πουρτανικοὺς πρὸς τὰς τότε ἀξένους καὶ ἐρήμους ἀκτὰς τῆς Ἀμερικῆς. Ὅταν δ' ἐφθασαν ἐκεῖ, εἶχον τὴν Γραφὴν εἰς τὰς χεῖρας, τὸν νόμον καὶ τὴν καρδίαν των καὶ ἀνεγίνωσκον αὐτὴν πρῶτὴ καὶ ἐσπέρουν ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς των. Ἐθετον αὐτὴν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιόν των καὶ ὡς κεφαλὴν γωνίας ἐν τῇ Κυβερνήσει των, ὡς πλατεῖαν δὲ καὶ στερεὰν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπικοδομήσαν τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνώσεως, ἐλευθερίας, ἐκπαίδευσως καὶ ὀρθότητος. Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς περιφημοῦς ἀμερικανικῆς τῆς ἀνεξαρτησίας των καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης τῆς ἀνταντίας τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης αὐτῆς ἦτο ὁ σύντροφος καὶ ὁ σύμβουλος αὐτῶν. Καὶ ὅτε δὲ μετὰ μακρὸν καὶ ἀνίστον ἀγῶνα ἐκλείσθη ἐρήνῃ καὶ μετ' αὐτῆς ἐπὶ τὴν εὐημερίαν, ἀνοίξαντες τὴν Ἀγίαν ταύτην Γραφὴν, ἐκλιναν γόνυ ἐνώπιον τοῦ Ἰασητοῦ καὶ ἀπέδωκαν εὐχαριστίας εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὴν νίκην.

Ἡ εὐπαιδεύτος καὶ νεαρὰ Λαίδη Ἰωάννα Γρέυ, ἥτις ἐμαρτύρησεν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου, τὴν προτεραιότητα τῆς ἀποκεφαλίσσεως τῆς ἐπιστολῆς εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς ἐν Εὐαγγελίῳ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν μὲ τὰς ἐξῆς ἀξιωματικὰς ἀποχαιρετιστικὰς λέξεις: «Σοὶ πέμπω, ἀγαπητὴ ἀδελφὴ Αἰκατερίνη. Ἐν βιβλίῳ, τὸ ὁποῖον ἀν καὶ ἐξωτερικῶς δὲν εἶνε κεντημένον μὲ χρυσόν, ἐξωτερικῶς δὲ μὲ τὸ βιβλίον, ἀγαπητὴ ἀδελφὴ τοῦ Νόμου, τοῦ Κυρίου θέλει δὲ σὲ διδάξῃ πῶς νὰ ζῇς καὶ πῶς νὰ ἀποθάνῃς».

Δι' ὅλα ταῦτα λοιπὸν ἡ Γραφὴ πρέπει νὰ διδάσκηται ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις ἡμῶν οὐ μόνον τοῖς προκαταρκτικοῖς ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀνωτέροις· διότι χωρὶς αὐτῆς ἡ ἐκπαίδευσις εἶνε ἀτελής. Ἀλλὰ πρέπει νὰ διδάσκηται παρ' ἀνθρώπων εἰδῶν καὶ εὐσεβῶν παρ' ἀνθρώπων, οἵτινες πιστεύ-

ουσιν εἰς τὰς ἀληθείας τῆς καὶ ἐδοκίμασαν ἐκ πείρας τὴν δύναμιν καὶ ἐπιρροὴν αὐτῆς.

(Ἐκ τοῦ Μέντορος).

Λύσεις τοῦ 42 αἰνίγματος Ἀέξτης—ἔξ.

Αὐτῆρες ὁ Ἀναξ. Σ. Χουρμουζίου καὶ ὁ κ. Π. Μιχαηλίδης ἐκ Κοντέας.

—ΟΙ—

ΑΙΝΙΓΜΑ 43ον.

Τὴν μὲν νύκτα τῶν ἐταίρων θορυλλέως προηγούμεναι, τὴν πρωΐαν δὲ ἀμέσως αὐτῶν ὀπισθεν προουρούμεναι. Καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν οὕτω μένων θεωροῦμεν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρατία ἡ ποιότητος γρ.	200—220
Δευτέρως ποιότη.	180—190
» ξυμμετά »	140—170
ῤαχὴ σούμα 19 βαθ. ἡ δκ. παρ.	60—65
σταφίδες βρασταί »	60—62
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	118—120
οἶτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—20
κριθὴ »	7 1/2—8
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	86—87
τὸ χυλεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαράν μαζίαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σταφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπύρτα Ἑυρωπαϊκῆ, ἃς κατευθύνονται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδελφῶν καὶ καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραβεύθη τότῃς φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικά.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθευτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἑταίμα, ἐκ καλῆς χρυσούφαντος ρόφας.

Ἐν τῇ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείᾳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένην ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφόρων ποιότητων, σιγαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκκὶ ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ χάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν γραμματόσημα, ὡς καὶ σαπυμακέττα καὶ φώσφοροι. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦ—το μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἥτοι ἐμβαδὸν 4,680 πᾶδας τετραγωνικοῦς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθῆσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Ζαβροῦ.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους, 45 πλάτους, ἔχουσα συνορὰ δύο ὁδοὺς, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὀρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὀπισθεν κήπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσοροιατιστικῆς καὶ συνισαμένη ἐκ πτωσάρων καλῶν δωματίων, καὶ ἀλλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.